

De Lahrhof

Ook de Lahrhof behoorde in de middeleeuwen tot de lenen van het kasteel van Born evenals de in de nabijheid gelegen hoeven Haagsittard en Het Sloun. Het was eeuwen lang in handen van edellieden die de naam Lahr toevoegde aan hun eigen naam. De boerderij was oorspronkelijk voorzien van een gracht. De boerderij is gelegen oost-zuidoost van Sittard, aan de oude Cölschen Baan en aan de voet van de oostelijke helling van de Kollenberg. Leden van de adellijke en invloedrijke familie Behr de Laer waren vanaf het midden van de 15de eeuw eigenaar van de Lahrhof. De boerderij heeft al vroeg twee heren gekend. Het is niet bekend wanneer de boerderij gedeeld werd maar in elk geval weten we dat in de eerste helft van de 16de eeuw de Leerodts voor de helft eigenaar zijn.

Diederich Behr de Laer en diens nakomelingen hebben over de eigendomsrechten een eindeloze procedure moeten volgen. De grondoorzaak daarvan was het huwelijk van Mechtild Behr de Laer met Henrich Oesslinger in 1496. Mechtild kreeg van haar vader Dirck als bruidsgeld de Lahrhof toegewezen. Bij haar dood liet Mechtild twee dochters na, Barbara gehuwd met Diederich Bratz en Johanna gehuwd met Johan Meyss. Deze beide heren achtten zichzelf de rechtmatige eigenaren van de Lahrhof. Hiertegen kwamen hun aangetrouwde ooms Dieterich Behr de Lahr en zijn broer Hendrik in verzet. Meer dan een halve eeuw later is het probleem opgelost als stadsvoogd Peter Ulmer de Lahrhof in drie parten van de verschillende eigenaren opkoopt. Diederich Behr werd begraven in Petruskerk. Op de fraai gebeitelde grafsteen zien we het wapen van de familie: een zwarte staande beer, vastgebonden aan een halsband met een ring. Nadat de boerderij onder meer nog eigendom was van baron de Leerodt, jonker Maximiliaan de Bentinck en baron Rudolf de Reibeld kwam ze uiteindelijk in handen van de familie de Limpens van Huize Doenrade en werd ze bij testament vermaakt aan de Weldadige stichting de Limpens, huidige eigenaar van de Lahrhof.

Het oude landgoed Lahrhof is in de loop der tijd veranderd in een dubbelhoeve. Het westelijk woongedeelte van de dubbelhoeve dateert volgens het ankerjaartal in het voorfront uit 1760. Het oostelijk gedeelte dat herhaaldelijk verbouwd werd, o.a. nog in 1846 en 1870, moet in zijn huidige vorm, naar de bouwtrant te oordelen, terug gaan tot de 17de eeuw. Het gehele complex werd vroeger veilig omsloten door een gracht, die zich nog duidelijk in het terrein aftekent en die zo dicht langs de buitenmuren liep, dat men de oostelijke langgevel moest voorzien van zware gemetselde steunberen om wegzakken te voorkomen. Buiten deze omgrachting lag langs de oude weg Sittard-Hillensberg in oostelijke richting een groot bakhuis en in westelijke richting een volledig geoutilleerde smidse met een noodstal alwaar de smid van Broeksittard verantwoordelijk was voor het beslaan van de trekpaarden van de Lahrhof.